

گویش ((گلین قیه))

یا

هرزندی

گرد آورده یحیی ذکا

تهران - ۱۳۳۶

پیشه گفتار

پس از چاپ و انتشار «گوش کرینگان» چون در آن کتابچه از گوش «هرزندی» - که هنوز در برخی از دیه‌های آذربایجان بدان سخن می‌گویند - نامی برده شده بود، کسانی از خوانندگان در آن هنگام - از دور و نزدیک - پرسشهایی کرده و آگاهی‌های بیشتری درباره‌ی آن خواسته بودند.

چون برای نویسنده نشدنی بود که با گفتگوی نامه نویسی بیکایک آنان پاسخ کافی داده، زمینه سخن را از هر باره روشن نماید، و از سوی دیگر در آن هنگام خود نیز از این گوش جز آگاهیهای اندک و پراکنده چیزی در دست نداشت، از اینرو در تابستان سال ۱۳۳۳ که سفری بزادگاه خود تبریز کرد، بر آن شد که سری نیز به دیه «گلین قیه» که امروز مرکز این گوش است بزند، تا از نزدیک با مردم آنجا آشنا گردیده و از این گوش آنچه بدست می‌آورد دفتری پدید آورده در پاسخ پرسندگان بچاپ رساند.

خوشبختانه این کار با کامیابی بانجام رسید^۱ و نویسنده توانست در زمان کوتاهی، مقداری ازواژه‌ها و جمله‌های هرزندی را مطابق روشی که در کتاب «گویشهای وفس و آشتیان و تفرش» بکار رفته یاد داشت و گردد - آوری کند.

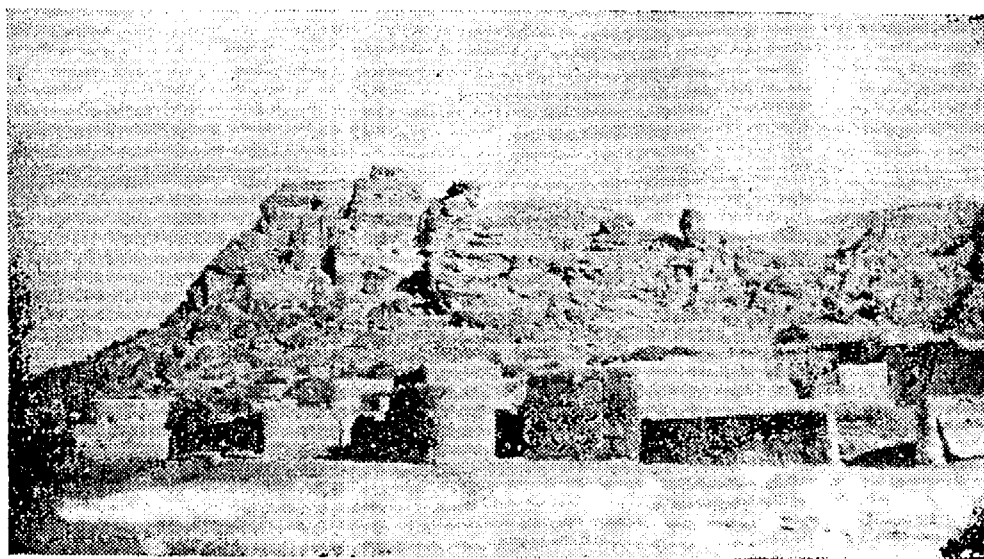
از سوی دیگر نویسنده سپس آگاه گردید که خوشبختانه در این راه که گام برداشته تنها نیست و کسان دیگری از دانشوران گرامی همچون: آقای دکتر صادق کیا استاد دانشکده ادبیات تهران، آقای دکتر ماهیار نوایی استاد دانشکده ادبیات تبریز، آقای منوچهر مرتضوی معلم دانشکده

۱ - در اینجا نویسنده بر خود واجب میداند که از آقای صمد بینا که یکی از مالکین آن دیه می‌باشند و در اقامت چند روزه نویسنده در آن دیه از هیچگونه مهمان نوازی فروگذار نکردند سپاسگزاری نماید.

ادبیات تبریز و آقای عبدالعلی کارنگ دبیر دانشسرای مقدماتی تبریز^۱ و چند تن دیگر در پیرامون این گویش بکوششهایی برخاسته و نوشته هایی فراهم آورده اند که با دلبستگی فراوان منتظریم با چاپ و انتشار آنها گامهای بلند و سودمندی در راه شناسایی گویشهای آذربایجان برداشته شود و خواستاران این زمینه ها نیز از نتیجه ی پژوهشهای ایشان بهره مند گردند .

«گلین قیه» (Galın - q'aya) یکی از دیه های دهستان هرزندات و جزو بخش زنوز شهرستان مرند است .
این دهکده در پایان پهنای دشت همواری واقع شده که از سوی شمال تپه یی کما بیش بلند و دارای تخته سنگهای بزرگ که در حال فرو ریختن است، آنرا بزر سایه خود گرفته است .

منظره یی از گلین قیه از سوی شرق

۱- آقای عبدالعلی کارنگ چندی پیش کتاب خود را بنام «تاتی وهرزنی» بهمت دوست دانش دوست ما آقای اسماعیل واعظ بود در تبریز چاپ رسانیده اند که از نوشته های پرارج و سودمند در زمینه گویشهای آذربایجان می باشد . ما با سپاسگزاری وارج - شناسی از کوششهای ایشان مطالعه این کتاب را بخوانندگان سفارش می کنیم .

جمعیت دیه در حدود سیصد خانوار و نزدیک بدو هزار و پانصد نفر می باشد آب آن از کاریز و محصولاتش گندم و جو و نخود و اندکی نیز سر - درختی است . مردان دیه بکشاورزی و گله داری پرداخته ، زنان شان با بافتن گلیم و جوراب و عرقچین و مالیدن نم در روز میگذرانند . مردم گلین قیه از نظر پا کنهادی و راستگویی در میان دهنشینان

کوشه یی از ده گلین قیه از سوی جنوب

آذربایجان انگشتمایند و میتوان گفت بر استی، نگهدارنده و وارث وفادار زبان و خویهای پاک نیاکان پاکیزان و پاکدل خود می باشند . گلین قیه یی ها در باره ی سابقه خود معتقدند که از طالشند و نزدیک

به صد و هشتاد سال پیش از مردم هرزند کهن بریده بدشت سرازیر شده در بن این کوه نشمین گرفته اند. و در باره معنی نام دیه خود میگویند ترکیست و در اصل «گلن قیه» (galan-q'aya) بمعنی «صخره‌ی آیان» (فرود آینده) بوده. برخی نیز میگویند در دل کوه غاریست که در آن پیکر سنگ شده عروسی که کودکی در آغوش دارد دیده میشود و بهین جهت است که آن دیه را بترکی «گلین قیه» یعنی «صخره‌ی عروس» نامیده اند. گویش گلین قیه یا هرزندی با گویشهای حسنودیزمار در پاره‌ی واژه‌ها و قاعده‌های دستوری و تبدیل حرفها و صداها جداییهایی دارد و بیشتر گمان ما بر اینست که ایسن گویش به نیمزبان آذری یعنی زبای کهن آذربایجان نزدیکتر از دیگر گویشهاست و در این، واژه‌های کهن باستانی بیشتر از گویشهای دیزمار و خلخال و حسنودیده میشود چنانکه شادروان کسروی نیز در کتاب زبان آذری همین عقیده را تأیید کرده است.

مرکز اصلی این گویش نخست همان هرزند کهن بوده ولی کنون آشنایان بآن در دیه گلین قیه بیش از هرزند است. گذشته از این دودیه، مردم دیه‌های عریان تپه، قره بولاغ، بابره، قشلاق، دیزج قربان، قره گز و پیراسحق نیز سابقاً با این گویش گفتگو میکرده اند ولی اکنون همگی آنرا فراموش کرده بترکی آذربایجانی سخن میگویند.

تهران - هشتم اردیبهشت ۱۳۳۵

یحیی ذکاء

کلید الفبای لاتین

حروف صدا دار

o = ا'	e = اِ	a = اَ
i = ای	u = او	ā = آ
6 = نوعی سکون	ü = ا'و	ö = ا'

(مانند c فرانسه)

حروف بی صدا

c = ج	t = ت	p = پ	b = ب
r = ر	d = د	x = خ	ç = چ
g = ش	s = س	j = ژ	z = ز
k = ک	q' = ق	f = ف	q = غ
n = ن	m = م	l = ل	g = گ
y = ی	h = ه	v = و	

توضیح: صدای «ج» و «ك» و «گ» همچنانکه در زبان تبریزیان بکار میرود با انواع مختلف تلفظ میشود ولی بعلمت موجود نبودن نشانه مخصوص در حروف لاتین از جدا کردن آنها صرف نظر شده است. و نیز صدای «ü» «ö» و «6» نظیر معادل آنها در زبان ترکی آذربایجانی است.

واژه‌نامه

کورکن - kûrakan : داماد .	آ - âtâ : پدر
بجنوخ - böcönox : باجناق .	دد - dada : مادر
بلز - bölöz : جاری .	برد - bôrör : برادر
گونی - güni : هوو .	هو - höv : خواهر
قین آنا - q'eyn âtâ : پدرزن	زره - zöra : پسر
قین آنا - q'eyn ânâ : مادرزن	کینه - kîna : دختر
سر - sar : سر .	نو - navö : نوه
کله - kalla : کله .	زری نویجه - zöray navayca : نتیجه
چوش - çoš : چشم .	هلتل - höltöl : بچه
کیرپیک - kirpik : کیرپیک - kiprik :	بب - böbö : پدر بزرگ
مژه .	کالادد - kâlâ dada : مادر بزرگ
قاش - q'âs : ابرو .	امو - amü : عمو
چهر - çöhör : پیشانی .	ماما - mâmâ : عمه
گوش - güs : گوش .	دایی - dâyi : دایی
ون - vene : بینی .	دای زره - dâi zöra : پسر دایی
دوداخ - dodâx : لب .	خالا - xâlâ : خاله
گو - gav : دهان .	مرت - mert : مرد
داموخ (غ) - dâmux(q) : کام .	ین - yan : زن
لو . زوهون - lev; zuhun : زبان (۱) .	مرت - mert : شوهر
دوندون - dundun : دندان .	ویی - veyi : عروس
چونا - çunâ : زنخ .	ویره - veyra : عروسی
ریش - riš : ریش .	

۱- لو : زبان گوشتی ، زوهون : زبان سخن گفتن .

- دیم - dim : روی .
 بڭ - b6q : سبیل .
 مو - mü : مو .
 ساچ - sâç : گیس .
 ککول - kökül ، برچک - berçık .
 کاکل .
 زلف - zelf ، تل - tel : زلف .
 گیر - giri : گردن .
 سینہ - sina : سینہ .
 گد - gad : شکم .
 نوہ - növa : ناف .
 رورا - rurâ : روده .
 جیر - ciyar : جگر .
 دل - del : دل .
 بیرہ - böyrah ، قولبا - q'olbâ : قلوہ .
 دالاخ - dâlâx : سپرز .
 کم - kam : کمر .
 دوست - dost : دست .
 آلینگہ - âlinga : بازو .
 درسک - dersay(k) : آرنج .
 بیلک - bilay(k) : مچ .
 مین - min : کف دست .
 انگوشته - öngüşta : انگشت .
 سرہ انگوشہ - sara öngüşta .
 ... kâlâ : شست .
 درناخ (غ) - dörnâx(q) : ناخن .
 ینگ - yeng : پا .
 بود - bud : ران .
 زوہونا - zuhunâ : زانو .
 لولہ - lüla : ساق پا .
 پاچہ - poça : بچہ .
 چڭ - ç6q : تو بوخ - tobbux :
 قوزک پا (قاپ) .
 دابان - dâbân : پاشنه .
 ینگہ دیم - yenge dim : روی پا .
 ینگہ یری - yenge yarey : کف پا .
 پوست - püst : پوست .
 گوژد - güjd : گوشت .
 پی - piy : پیہ .
 دامار - dâmâr : رگ .
 وون - vun : خون .
 اوراخ (غ) - orâx : عرق .
 چومون - cümün : شاش .
 گو - gü : گہ .
 قی رت - gayrôte : قی کردن .
 ون تر - vene t6r ، ون او ی - vene
 övey : آب بینی .
 سلفہ - selfa : سرفہ .
 ششسته - ş(ş)neste : عطشہ .
 گاودر - gâvd6r : دهن درہ .
 کون - gun : جان .
 کون - gun : تن .
 خویہ - xoya : تخم (خایہ) .
 اوسب - osb : اسب .
 ہر - har : خر .
 سپیہ - sipa : کرہ .
 ایسورلخ سپیہ - isorl6x... : کرہ
 الاغ یکسالہ .
 قاتر - q'ât6r : قاطر .

- اسبا - 6sbâ : سگ .
 کتوله - kötülâ : توله .
 کت - kete : گربه .
 مورا - morâ : موش .
 دوه - dava : شتر .
 نره دوه - nera-dava : شتر نر .
 مره دوه - möra-dava : شتر ماده .
 کشک - kossak : دوه بالا - dava
 bâlâ : بچه شتر .
 جوهول نره دوه - cohül neradava :
 شتر نر جوان .
 جوهول مره دو « möra »
 شتر ماده جوان
 دوه پنشت - dava penesté : شتر
 سواری .
 مره ی - mörayö : گاو (ماده) .
 گوگ - güg : گوساله .
 جوهوله مره ی - cohüla ... : گاو
 جوان .
 پاس - pâs : گوسفند .
 مره پاس - möra-pâs : میش .
 وره - vara : بره .
 تخلی - t6xli : تقلی .
 شیشی - şigay(k) : شیشک .
 بز - bez : بز
 اوولاخ - owlâx : بزغاله .
 توشگه - tüşga : بزغاله یکساله .
 نچیر (نخجیر) - ne çir : آهو .
 هر اوش - harüüs : خرگوش
 دونوز - domuz : خوک .
- گابان - gâbân : گراز .
 وورگ - vorg : گرگ .
 ایی - öyi : خرس .
 رو-رو - röv-röv : (فراموش شده)
 تلکی - telki : روباه .
 شیر - şir : شیر .
 پلنگ - palöng : پلنگ .
 پوشما - peşmâ : پشم .
 چورم - çorm : چرم .
 دومله - dümala : دم .
 دومه - düma : دنبه .
 درناغ (خ) - dörnâq(x) : سم
 سل - sel : پهن تر .
 پهن - pehin : پهن خشک .
 پوفلک - püflak : شاشدان .
 کهن - köhan : کوهان .
 پالون - pâlon : پالان .
 جلو - celöv : افسار .
 مهتر - mehtar : مهتر .
 شوهونا - şuhunâ : چوپان .
 اوهور - ohor : اوخور - oxor :
 آخور .
 پی - pöyö : طویله .
 سیین - siyen : تیاله .
 کورک - kork : مرغ .
 کله بر - kalabör : خروس .
 جوجه - cüca : جوجه .
 کفدر - köfdör : کبوتر چاهی .
 یاھو - yâhu : کبوتر .

یو پرغ - yoproq : برگ .
 ول - vel : گل .
 سیوت - söyüt : بید .
 نور بند - norband : نارون .
 چینر - ėnor : چنار .
 سرو - sarv : سرو .
 نیوه - niva : میوه .
 مو - mev : مو .
 راز - rāz : باغ .
 نیوه راز - niva-rāz : باغ میوه .
 سو - sev : سیب .
 آرموت - ārmut : گلابی .
 آلو - ālu : آلو .
 قسی - q6si : زردالو .
 گیلانر - gilânör : آلبالو .
 شافدالو - šâfdâlu : شفتالو .
 هولی - hūli : هلو .
 اوزم - üzem : انگور .
 جوز - cavez : گردو .
 فندخ - f6nd6x : فندق .
 پوسته - püsta : پوسته .
 بادوم - bâdom : بادام .
 بادام راز - bâdom rāz ، بادوم موغون -
 bâdommuqun : بادامستان .
 سنجر - sencer : سنجد .
 یمی شان - yemišân : زالزالک .
 اوستا - ostâ ، چورده - çaverda :
 هسته .
 کول - kol : بوته .

یرش (چ) - yaraš (ē) : کبک .
 قل - q'alö : کلاغ .
 سرچه - serċa : گنجشک .
 سفرچین - s6q6rċin : سار .
 چوهنه کرداندا - ċuhuna ،
 kördândâ : دارکوب .
 پیو - p6bbu : هدهد .
 قنوت - q'anot : بال .
 لک - lelak(y) : پر .
 اوه - ova : تخم مرغ .
 بیقوش - bayq'uš : جغد .
 مرچک - merċak(y) : مگس .
 منغ منغ - m6qm6q : پشه .
 بیره - bira : کیک .
 کنه - (g)kana : کنه .
 جه جی - ceci : ساس .
 اسبژ - esbej : شپش .
 رشک - r6gk : رشک .
 سیم - sim : رسن .
 چه کوتجه - ċakütca : ملخ .
 کرم - kerm : کرم .
 مور - mor : مار .
 قر باغا - q'6rbâqâ : قورباغه .
 کس - kasö : لاک پشت .
 پسن کل - pesankölö : جمل .
 چو - ċu : درخت .
 چپ - ċöp : چوب .
 شوخا - šoxâ : شاخه .
 یورپو غ - yorpoq ،

- ول - völ : خرمن کوب سنگی .
هیش - hiš : خیش .
یو - yev : یوغ .
یوه بوند - yeva bund ، سرمه :
serma : چرم یوغ .
سرسوؤ - sara söv : ماله تخته یی .
شوشولقا - şoşolq'â ، şâşâq'â :
چهارشاخ .
گت - get : جفت (درشخم) .
اورار - orâr : آسیاب .
دوستور - dostor : آسیاب دستی .
رشبر (رنجبر) - raşbar : رعیت .
زمی - zami : زمین .
خوک - xok : خاک .
توز - toz : گرد .
سنگ - sôq : سنگ .
کالا سنگ - kâlâ sôq : سنگ بزرگ .
ودیه سنگ - vediya sôq : سنگ
کوچک .
قوم - q'um : ریگ .
چانقل : çânq'öl ، چونگول - congol :
شن .
کوه - kü : کوه .
توپو - topo : تپه .
دره - döra : دره .
هر - hör : دشت .
همبر - hambör : هامون ، هموار .
ره - rö : راه .
جده - cöda : جاده .
قچله قرا - q'acalaq'ôrà : کالک .
قارپوز - q'ârpuz : هندوانه .
خییار - xiyâr : خیار .
کدو - kadu : کدو .
پخله - paxla : باقلا .
ماش - mâş : ماش .
مرجومک - marcümak(y) : عدس .
نهر - neher : نخود .
برش (ج) - bereş (ê) : برنج .
گوندوم - gundom : گندم .
یو - yav : جو .
سالخم - sâl{x}m : خوشه .
یونجا - yoncâ : یونجه .
چیمن - çimön : چمن .
ارون - örun : گرمسیر .
کو، ییلوخ - kü,yeylux : سردسیر .
چوشما - coşmâ : چشمه .
کهریز - kahriz : قنات .
جو - cü : جو .
کورددو - kôrdô : کرت .
دم - dem : دیم .
گل - göl : استخر .
بیچین - biçin : درو .
چیره - çire : درو کردن .
خورمون - xormon : خرمن .
اوراخ - orâx : داس بزرگ .
مونگولو - mongolo : داس کوچک .
گوووهن - govohen : گاواهن .
جورجور - corcor : خرمن کوب .

او- öv : آب .	سوب - süb : صبح .
ووشت - včšt : رودخانه .	نیمرو- nimru : ظهر .
وهور- vohor : برف .	شونگوم - šungum : عصر .
وردون - vorun : باران .	شرق : - -
بولوت - bulut : ابر .	غرب : - -
ور- vör : باد .	شومال - gumâle : شمال .
آتش - otaš : آتش .	قیبله - q'ibla : جنوب .
اسن - ösön : آهن .	کر- kar : خانه .
مس - mes : مس .	هیت - hay öt : حیاط .
اسمون - osmun : آسمان .	ایمرت - imöröt : عمارت .
روژ- ruj : خورشید .	موغون (مکان ؟) : muqun : جا .
اشمه - öšma : ماه .	اوتاخ (غ) - otâq(x) : اطاق .
اشمه شو - öšma-šav : شب مهتاب .	بر- bar : در .
اولدوز- ulduz : ستاره .	زهر- zöhör : دیوار .
رو- ru : روز .	پنجرو- pöncörö : پنجره .
شو- šav : شب .	شوشه - šüša : شیشه .
سور- sor : سال .	درجه - darca : دریچه .
اوسو- oso : الان .	« : طاقچه .
امرو- emru : امروز .	هنه - hena : سوراخ .
زیر- zir : دیروز .	سکو- sökü : سکو .
پری - pari : پریروز .	ایستون- istun : ستون .
پروری - parvari : پس پریروز .	در- dör : تیر .
اوهرو- ohro : فردا .	بونه یری - buneyarey : سقف .
پاش اوهرو- pâš ohro : پس فردا .	بون - bun : بام .
پش دنی - pašdani : پسین فردا .	پيله کون - pillakun : پلکان .
اوهروشو- ohrešiv : فرداشب .	از رون - özörün(d) : هره .
امسور- emsor : امسال .	نردوون - nördövon : نردبان .
پر - pör : پارسال (پار- پارینه) .	نوودون - novduñ : ناودان .
آماراسور- âmârâ sor : سال آینده .	هووز- hövüz : حوض .

لوهف - lehef : لهف .	لولوك - lülük(y) : لوله .
بلش - bölös : بالش .	نى - ney : نى .
نمر - namar : نمد .	هموم - hamum : حمام .
پلز - palöz : گلیم .	دول - dül : سطل .
گزه - geze : جارو .	کالا همبه - kâlâ hembra : کوزه
هورده - horde : غذا .	بزرگ .
نهر - nöhöör : ناھار .	وده همبه - vede hembra : کسوزه
= = شام .	کوچک .
نون - nun : نان .	سور - savara : سبد .
= = خمیر .	مژمین - möjmöyin : سینی .
نمک - namök : نمک .	قلبیر - q'albir : غربال .
اوش - os : آش .	شاتارا - şâtârâ : کم .
کژمژ - kejmej : کشمکش .	ساتل - şâtöl : دیگ .
مت - mat : دوشاب .	چرن - çörnö : دیزی .
شرپ - saröp : شراب .	= = : سه پایه .
شت - şet : شیر .	کوره - küra : کوره .
خامو - xâmo : خامه .	اوجاخ - ocâx : اجاق .
کر - körö : کره .	تنو - tanü : تنور .
روغان - roqân : روغن .	ایزم - izem : هیزم .
پنیر - penir : پنیر .	کمور - kömür : ذغال .
مست - möst : ماست .	قور - q'or : جرقه .
دو - dü : دوغ .	توستی - tüssi : دود .
قوروت - qurut : کشک .	دود - düd : دوده .
تم - tam : طعم .	الونیج - ölüne : خاکستر .
دشد - daşde : درد .	ماشا - mâşâ : انبر .
برمسده - bermesde : کریه .	چر - çörö : چراغ .
زارسد - zâresde : زاری .	شام - şâm : شمع .
عزو - azöw : عزا .	الوو - alow : شعله .
افت - aföt : آفت .	دشی - döşay(k) : دشک .
یارا - yârâ : زخم .	

- پوندامسده - pundâm6sda : ورم .
 سرده‌یه - saradaya : سردرد .
 گده‌ده‌یه - gada daya : دردشکم .
 چیچک - çiçak : آبله .
 درمون - dörmun : درمان .
 دو - davö : دوا .
 الت - ölat : رخت .
 شیی - şeyi : پیراهن .
 شلور - şlvör : شلوار .
 جوراب - corâb : جوراب .
 کل - kö'ö : کلاه .
 چست - ç6st : کفش .
 گیوه - giva : گیوه .
 یوخو - yoxo : یخه .
 = = جیب .
 دوستو - dosto : آلینگه - âlinga :
 آستین .
 کشه - kaşa . دامن .
 اوسدور - osdor : آستر .
 پونبا - punbâ : پنبه .
 پرچ - pörçö : پارچه .
 هل - halö : کرباس .
 دورزان - dorzân : سوزن .
 تیل - til : نخ .
 ترسیجیم - ter, sicim : ریسمان .
 تنف - tönöf : طناب .
 بولولقی - bololqey : تار .
 آلقاج - âlq'âc : بود .
 نجر - nöccör : نجار .
 کرکی - körki : تیشه .
 میشار - mişâr : اره بزرگ .
 بنچی - b6qçi : اره کوچک .
 مقاب - maq'q'âb : مته .
 مخ - m6x : میخ .
 توخده - toxda : تخت .
 بت - böltö : تبر .
 مله - möla : ماله .
 بور - bor : بیل .
 لهم - lehm : گل .
 سوووخ - suvox : کاه گل .
 خوم کرپیچ - xumökarpic : خشت
 غام .
 پوتا کرپیچ - potâ karpic : آجر پخته .
 گژ - gaj : گچ .
 اھک - öhök : آھک .
 خوی - xuqe, xuyö : خدا .
 دو - davö : دعا .
 نیفرین - nifrin : نفرین .
 نماز - namöz : نماز .
 روژا - rujâ : روزه .
 دوست - düst : دوست .
 دشمون - desmun : دشمن .
 بد - bad : فحش .
 هونگیری - hungiri : دعوا .
 قوناخ (غ) : q'unâx(q) : مهمان .
 شیکرچی - şikö:çi : شکارچی .
 چندک - candak : لاشه .

کور - güir : قبر .
 تی تی - titi : تیغ (خار)
 زنجیر - zöncir : زنجیر .
 هییه - hiya : پارو .
 سس - sas : آواز .
 هاوار - hâvâr : فریاد .
 فرمون - formun : فرمان .
 هویه - hüya : بازی .
 چودور - çodor : چادر .
 سو - söv : سایه .
 همسله - hömsöla : همسایه .
 رونک - runk : رنگ .
 گیند : gind : بو .
 پول - pül : پول .
 هزی ، چورا مراندا - hözi (y) ,
 çorâ mörândâ : گدا .
 الچی - ölei : پیمانه .
 گز - gaz : ذرع .
 مشت - meş(d) : مشت .
 بر - bôr : بار .
 تکون - tekun : دکان .
 نوچی - nunçi : نانوا .
 قسب - q'asöb : قصاب .
 خوت - xut : خط .
 نوغت - nuqat : نقطه .
 دندوک - dendük : تک (نوک) .
 بن : ben : بیخ .
 هود - hod : حد .

- ساخت - sâxt : سخت .
 سست - sest : شل .
 نورم - norm : نرم .
 اونداخون - undâxun : خسته .
 ناخوش - nâxcê : بیمار .
 تومبول - tumbul : تنبل .
 یکه - yaka : تنها .
 برور - baravör : آبتن (بارور) .
 استرون - estervan : نازا .
 خرب - xaröb : خراب .
 ایت - aböt : آباد .
 به - böhö : گران بها .
 اوجوز - ucüz : ارزان .
 مفده - mefda : مفت .
 زده - zeda : بیشتر .
 پر - pör : پر .
 (سری) پراری - (sarey) parari :
 سرازیر .
 (پرپه) - parpe : سربالا .
 قارشو - q'ârşu : جلو (پیش) .
 پش - paş : عقب .
 اسبی - esbi : سفید .
 سوی - süyö : سیاه .
 زورت - zort : زرد .
 یشل - yöşöl : سبز .
 اوبی - obi : آبی .
 کوی - kövi : کبود .
 قرمزی - q'ormôzi : سرخ .
 بنوشه - banövşa : بنفش .
 کورد - kürd : کند .
 درز - döröz : دراز .
 گوده - güda : کوتاه .
 تونگ - tüng : تنگ .
 فهل - fahal : پهن .
 دور - dür : دور .
 پورون - porun : نزدیک .
 رو - rav : زود .
 ین - yen : کم .
 پید - peydö : پیدا .
 هون - hun : خواب .
 بهشته - behesta : بیدار .
 توخ - tux : سیر .
 تشیر - töşir : تشنه .
 خوش - xoş : خوش .
 خوم - xum : خام .
 پوتا - potâ : پخته .
 کهنه - kahna : کهنه .
 برت - baröt : بیات .
 سور - sür : شور .
 شیرین - şirin : شیرین .
 روغانن - roqânôn : چرب .
 تل - tel : تلخ .
 تند - tend : تند .
 ترش - t6rş : ترش .
 سورت - sort : سرد .
 گورم - gorm : گرم .
 سرین - sarin : خنک .
 ایلخ - il6x : ولرم .

من - man : من .

ت - te : تو .

ا - a : او .

آما - âmâ : ما .

شما - sema : شما .

آووی - âvoy : ایشان .

چمن - çiman : مال من .

اشت - eşte : مال تو .

جوی - avi, cavi : مال او .

چاما - çâmâ : مال ما .

شما - sema == مال شما

آوون ، جاوون - câvun, âvun : مال ایشان .

چمیین - çameyin : مال من .

اشتین - eşteyin : مال تو .

اوکی - avi ki : مال او .

چامیین - çameyin : مال ما .

شمیین - şameyin : مال شما .

آوون کی - âvon ki : مال ایشان .

ایشتن - iştan : خود .

همه - hamma : همه .

هور - hor : هر .

☆☆☆

ای - i : يك .

د - de : دو .

هر - here : سه .

چ - çö : چهار .

پینچ - pinç : پنج .

شوش - şos : شش .

هوفت - hoft : هفت .

هشت - haşt : هشت .

نوو - nov : نه .

دو - do : ده .

دو هو - ai - dohe-i : یازده .

دو - هو - do - de : دوازده .

دوهر - do - here : سیزده .

دو هوچر - doho - çör : چهارده .

دو هو پینچ - doho - pinç : پانزده .

دو هووش - doho - şos : شانزده .

دو هوفت - do - hoft : هفده .

دو هشت - doho - şt : هجده .

دو هو نوو - doho - nov : نوزده .

ویست - vist : بیست .

ویست ای - viste-i : بیست و يك .

ویستد - viste de : بیست دو .

سی ، ویستدو - si, vistedo : سی

سی و يك - si - ve-i, viste - de - hoi

de - doho - de - viste - de - sive

سی و دو

de - here, viste - dohere - sive

سی و سه

çel, de vist : چهل

çele-i, de - vist-i : چهل و يك

çel - de - de - vist - de : چهل و دو

çel - de - de - vist - do : پنجاه

çel - de - de - vist - doho - i : پنجاه و يك

çel - de - de - vist - doho - i

çel - de - de - vist - doho - i : پنجاه و دو

çel - de - de - vist - doho - i

çel - de - de - vist - doho - i : هشت

هشتصد : has(t)-so,de-vist-vist
: nov-so,gele-pij -vist,de vist
- pij-vist نهصد

hazö : هزار

de-hazö : دوهزار

do-hazö : ده هزار

so-hazö : صد هزار

hazö-hazö : هزارهزار (يك ميليون)

☆☆☆

آرتا، آرتدا - ârtâ,ârtdâ : آنجا .

anta : 6ntâ : اینجا .

parpe - پرپه : بالا

parare - پرده : پایین .

yare : زیر .

peš - پش : رو .

mahla - مهله : بیرون .

ičari - ایچری : درون .

min - مین : میان .

hanör - کنر - کنار .

en,în - ان - (بایاء مجهول) .

a - آن (او) .

keremin - کرمین : کدام .

pešt - پشت : پشت .

paš - پش : پس .

ki - کی : کی (که) .

če - چه : چه .

q'eyi? - قیی - چرا ؟

čün - چون : برای .

kāvâ - کاوا : کو .

este-i,here-vist-i : شصت و يك

geste-de,here-vist-de : شصت و دو

hafdö,here-vist-do : هفتاد

hafdö-re-i,here vist-doho-i

هفتاد و يك

hofdö-re-de,here vist - doho

de : هفتاد و دو

hasdö, çö-vist : هشتاد

hasdö-re-i,çövist-i : هشتاد و يك

hasdö-re-here, çö vist-here

هشتاد و سه

nâvor,çö-vist-do : نود

nâvo-re-i , çö-vist doho-i

نود و يك

nâvo-re -hoft,çövist do-hoft

نود و هفت

so,pij -vist : صد

sc-vo-i,pij vist-i : صد و يك

so-ve-do,pij-yist-do : صد و ده

so-ve-doho-i,pij vist-doho-i

صد و يازده

de-so,dovist : دويست

deso-i,do-vist-i : دويست و يك

here-so,do-ho-pij-vist : سيصد

çö-so,vist-vist : چهارصد

pij-so,viste-pij-vist : پانصد

soš - so,si - vist,viste -do vist

ششصد

hof(t)-so,sive-pij-vist : هفتصد

اوشیرجه - oširca : شنید .	کنتا - kōntâ : کجا .
گیت کورده - gitkorde : بوئیدن .	چوت به - üt-be ، چوت دهوه .
گیت که - git ka : بیو .	çüt dahva : چند بار .
گیت کورجا - git korcâ : بویید .	ایه - aya : اگر .
هورده - horde : خوردن .	انی - ani : دیگر .
هن - han : بخور .	ری - ri : از .
هورجا - horcâ : خورد .	من ری - manri : ازمن .
ینجیره - vencire : آشامیدن .	تهیری - teyiri : از تو .
ینج - yenc : بیاشام .	اویری - aviri : از او .
ینجیرجه - yencirca : آشامید .	سیز - siz : بی .
گۆسته - göveste : جویدن .	هون - hun : با .
یو - yöv : بجو .	نا - nâ : نه .
یووسجه - yövusca : جوید .	چی نی ، نییه - çini,niya : نیست .
برنتری - bōrnōnarey : بلمیدن .	کرنده ، کنده - karenda,kanda : درخاته .
« « بیلع .	☆☆☆
بررجه ار - bōrōrca-are : بلمید .	کورده - korde : کردن .
اسبیره - esbire : مکیدن .	کن ، که - kön-ka : بکن .
اسبیر - esbir : بمک .	کورجا - korcâ : کرد .
اسبیرجه - esbirca : مکید .	اته - öte : گفتن .
سرسته - sōrōste : خندیدن .	اسه - ösa : بگو .
سر - sōr : بخند .	اتجه - ötca : گفت .
سرسدا - sōrsdâ : خندید .	نوریر - norayare : صدا کردن .
برمسه - beramesde : گریستن .	نوریه - noraya : صدا کن .
برم - beram : بگری .	نوریرجه - norayarca : صدا کرد .
برمسه - bermesda : گریست .	وینده - vinde : دیدن .
هونده - hunde : خواندن .	وین - vin : بین .
هون - hun : بخوان .	وینجه - vinca : دید .
هونجا - huncâ : خواند .	اوشیره - şire : شنیدن .
زونوسده - zūnusde : دانستن .	اوشناو - ōñâv : بشنو .
زون - zun : دان .	

ووردورده - vordorde : ایستادن .

ونده - venda : بایست .

وردوروا - vordordâ : ایستاد .

شر - şere : رفتن .

شه - şe : رو .

شره - şera : رفت .

آماره - âmare : آمدن .

بیری - biri : بیا .

آمارا - âmarâ : آمد

نشده - neşde : نشستن .

نشی - neşi : بنشین .

نشده - neşda : نشست .

نشده دره - neşdedöre : نشانیدن .

در نشده - daneşde : بنشان .

درجه نشده - dörca neşde : نشاند .

ورته - verete : دویدن .

وریش - veriş : بدو .

ورته - vereta : دوید .

اربری - areb6ri : تاختن .

برنناره - b6rn6nare : تاز .

بریرحه اره - b6rirca are : تاخت

چور آماره - 6orâmâre : گشتن

چور بیری - 6or biri : گرد .

چور آمارا - 6or âmarâ : گشت

(گردید) .

نره - n6re : گذاشتن (نهادن) .

نه - na : بگذار .

نرجه - n6rca : گذاشت .

پوهوته - pohote : برداشتن .

بهین - peyen : بردار .

پوئوتجا - pe-ot-câ : برداشت .

زونوسجا - zunuscâ : دانست .

اوموته - ümüte : آموختن .

اوموژ - ümüj : آموز .

اوموتجا - ümütca : آموخت .

هشده - h6şde : خواستن .

هز - h6z : خواه .

هجه - h6şca : خواست .

بر - bere : بودن .

به - be : باش .

بره - bera = بود

مورده - morde : مردن .

مر - mar : میر .

موردا - mordâ : مرد .

کشده - keşde : کشتن .

کش - keş : کش

کشجه - keşca : کشت .

خوشی کورده - (yâşâ miş korde)

xoşi korde : زیستن

- - - - - زی

بیریا شامیش - bera yâşâmiş :

زیست .

زونده - zunde : زاییدن .

زون - zun : زای .

زونجا - zuncâ : زائید .

ههته - hete : خوابیدن .

هس - hes : بخواب .

ههته - heta : خوابید .

به ایشده - be,şte(d) : برخاستن .

به اوپا - be upâ : برخیز .

به ایشده - beışda : برخاست .

کورجه پرت - korca-pörtö: انداخت.
 وورتدره - vortdöre: رها کردن.
 وورتده - vortda: رها کن.
 وورتدرجه - vortdörca: رها کرد.
 گنسه - genesde: افتادن.
 گن - gen = افت.
 گنسه - genesda = افتاد.
 ادره - ödöre: کندن.
 اده - öda: کن.
 ادرجه - ödörca: کند.
 قم کورد - q'am korde: ساختن.
 قم که - gamka = ساز.
 قم کورچا - gamkorcâ: ساخت.
 اورده - orde: آوردن.
 بهیه - beya(r): آر.
 اورچا - orcâ: آورد.
 رته - rôte: ریختن.
 ری - ri: ریز.
 رتجا - rôtca: ریخت.
 واشونده - vâşunde: پاشیدن.
 واشون - vaşun: پاش.
 واشونجا - vaşuncâ: پاشید.
 یره - yare: زدن.
 ین - yan: زن.
 یرجه - yarca: زد.
 لکریره - laker yare: لگد زدن.
 لکریه - laker ya (n): لگد زن.
 لکریرجه - laker yarca: لگدزد.
 یره بره - yare bere: جنگیدن (زد و خورد).

کوته - gote: گرفتن.
 گن - gen: بگیر.
 کوتجه - gotca: گرفت.
 آسدره - âsdare: ستاندن.
 آدا - âdâ: بستان.
 آدارچا - âdârcâ: ستاند.
 دره - döre: دادن.
 ده - da: بده.
 درجه - dörca: داد.
 برده - borde: بردن.
 بن، بشه - ban, başe: بر.
 بورچا - borcâ: برد.
 بسده - bôsde: بستن.
 بیند - bind: بند.
 بسججا - bôscâ: بست.
 اکورده - ökorde: باز کردن.
 اکه - öka: باز کن.
 اکورچا - ökorcâ: باز کرد.
 دره - döre: دریدن.
 درنن - dörnön: بدر.
 دریرچا - dörirca: درید.
 لورزشده - lorzôsde: لرزیدن.
 لورزن - lorzôn: بلرز.
 لورزشدا - lorzôsda: لرزید.
 واشونده - vâşunde: تکاندن.
 واشون - vâşun: بتکان.
 واشونجا - vâşuncâ: تکاند.
 پرته کورده - pörte korde: انداختن.
 پرته که - pörte ka (ka-pörte): انداز.

درجه بری dörca beri : بریان کرد.	به یره - be yara : بچنگ .
پوته - pote : پختن .	بره یره - bera yara : جنگیده .
پی - pay : بز .	سده - s6sde : شکستن .
پوتجا - potcâ : پخت .	سند - s6nd : بشکن .
شوره - şüre : شستن .	سده - s6sda : شکست (۱) .
شور - şür : شوی .	دن توره - dan tore : خاراندن .
شوربرجه - şürirca : شست .	« دن توره (?) : بخاران .
نشونه - nşune (f6sde) : کاشتن .	درجه توره - dörca tore : خاراند.
نشون - neşun : بکار .	توره - tore : خاریدن .
نشونجا - neşuncâ : کاشت .	تورنن - torn6n : بخار .
شوم یره - şumyare : شخم زدن .	توربرجه - torirca : خارید .
شوم به şum ya(n) : شخم بز .	ویدره - vidöre : فشردن .
شوم یره - şum yarca : شخم زد.	ویده - vida : بفشار .
چیره - çire : چیدن .	ویدرجه - vidörca : فشرد - فشارد .
چیرنن - çirn6n : چین .	تشده - tögde : تراشیدن .
چیربرجه - çirirca : چید .	تش - tös : تراش .
چرده - çarde : چریدن .	توشجه - tögca : تراشید .
چر - çar : بچر .	بره - b6re : بریدن .
چرجه - çarca : چرید .	برنن - b6rn6n : بر .
چردره - çara döre : چراندن .	بربرجه - b6rirca : برید .
دن چر - dan(da) çara : بچران	امشده - ömöşde : بافتن .
درجه چر - dörca çara : چراند.	امش - ömös : باف .
هه کورده - ha korde : راندن .	امشجه - ömöşca : بافت .
هه که - haka : بران .	هل کورده - hal korde : له کردن .
هه کورجا - ha korcâ : راند .	هل که - hal ka : له کن .
اوویته - üvite : آویختن .	هل کورجه - hal korca : له کرد .
اووژ - üvüj : آویز .	دام بری - damberi : بریان کردن .
اووتجه - üvütca : آویخت .	« بریان کن «

۱ - سسجا ، s6scâ = شکانید.

گیر کورده - gir korde : غلطانیدن.

گیر که - gir ka : بغلطان .

گیر کورجه - gir korcâ : غلطانیدن.

نوسته - naveste : جستن .

نو - nav : بجو .

نوسجه - navesca : جست .

وینده - vinde : پیدا کردن.

وین - vin : پیدا کن .

وینجه - vinca : پیدا کرد .

کوسده - kûsde : کوبیدن.

کوژ - kûj : کوب .

کوسجه - kûsca : کوبید .

سوته - sûte : سوزانیدن .

سوزنن - sûznôn : بسوزان .

سوجه - sÛcâ : سوزانید .

وشده - vašde : سوختن .

وش - vaš : سوز .

وشده - vasha : سوخت .

اوشمرد - ošmorde : شمردن .

اوشمور - ošmor : شمر .

اشمرجه - ošmorca : شمرد

☆☆☆

هسده - hesda : هست . ☆

گرگ - garak(y,h) : باید .

شیت - šit : دیوانه .

هنه - hena : سوراخ .

☆ واژه‌هایی که در کتاب گویشهای

وفس و آشتیان و فرش نیامده در اینجا

بی رعایت ترتیبی افزوده شده .

پر بر - p6r bere : پر شدن .

به پر - be p6r : پر شو .

بره پر - bera p6r : پر شد .

پر کردن - p6r korde :

پر که - p6r ka : پر کن .

پر کورجا - p6rkorcâ : پر کرد .

گرد کورده - gerd korde : جمع

کردن .

گرد که - gerd ka : جمع کن .

گرد کورجا - gerd korcâ : جمع

کرد .

هوروته - horote : فروختن .

هرش - heras : بفروش .

هوروجه - horocca : فروخت .

باخشیره - bâxšire : بخشیدن .

باخش - bâxš : ببخش .

باخشیرچه - bâxširca : بخشید .

دزدیره - dezdire : دزدیدن .

دزدن - dezden : بدزد .

دزدیرچه - dezdirca : دزدید .

کره - k6re : کشیدن .

کرنن - k6rnôn : بکش .

کریرچه - k6rirca : کشید .

پوشده - pûsde : پوشیدن . (روی

چیزی) .

پوش - pûš : پوش .

پوشجه - pûšca : پوشید

پکورده - p6korde : پوشیدن (لباس

و کفش)

پکه - p6ka : پوش .

پکورجه - p6korca : پوشید .

- بوینه - büyana : هویج .
 ترش - t6rş : ترش .
 تورا - torâ : سبزی (تره)
 تومارا - tumârâ : تو بره .
 همبل - hömböl : تیروسط سقف .
 چاوو - çâvu : کارد .
 چوهره - çohra : چرخ نخ ریزی .
 نه نی - nani : چطور .
 خارمان - xârmân : خرمن .
 دورزی - dorzi : خیاط .
 چستچی - çestçi : کفشدوز .
 دوریش - davriş : درویش .
 دره - dara : دره .
 دریو - daryö : دریا .
 کر - kör : کار .
 دوش - düş : شانه (دوش) .
 دیر - der, dîr : دیر .
 دو - dev : دیو .
 هویه - huya : رقص .
 کک - kök : ریشه .
 زهی - zöhi : زائو .
 زامونا - zâmunâ : زمانه .
 موز - müz : زنبور .
 درین - darin : ژرف .
 لوش - lavöş : لواش .
 نونایی - nunâ pay : نان پت .
 کوله - kevla : سوراخ تنور .
 نوشد - neveşde : نوشتن .
 نوش - neveş : نویس .
 روست - rüst : راست .
 چپ - çap : چپ .
 بلشمه - bölöşma : بالش .
 بوز - buz : یخ .
 ماست - mâst : ماست .
 اوینه - öveyna : آینه .
 اسدا - ösdâ : استخوان .
 اسر - ösör : اشک .
 اومود - umud : امید .
 نار - nâr : انار .
 پوردو - pordo : توفال (چوبهای کوچک سقف) .
 کپنک - kapanak : پروانه .
 لوت - lüt : تخت .
 یرن - pören : بلدرچین .
 وروش = voruş : بلغور .
 موج کورده - moş(ê)korde : بوسیدن .
 بهر - avasor, böhör : بهار .
 توستون - tövöstun : تابستان .
 پرز - pöroz : پائیز .
 زمستون - zömöstun : زمستان .
 مو - mö : ماه (شهر) .
 قربنه مو - q'6rb6na mö : ماه قربان .
 موهونا - muhunâ : بهانه .
 کوغات - koq'ât : کاغذ .
 بز - bezör : بیزار .
 کله - gala : کله .
 هر - hör : مرتع .
 پاینو - pâyno : پنهان .
 سوغان - soqân : پیاز .

داز - dâz : طاس (سرییمو).	نوشجه - nevçsca : نوشت .
در - d6r6 : پشگل .	دندک - denday (k) : منقار .
لر - l6r : آدم سست .	دودوک - düdük : نی .
اوسون - osun : آسان .	زرنّا - z6rnâ : سورنا .
پوهریز - pohriz : بستان .	چکی - çeki : نیکی .
چی - çî : شیئی (چیز) .	چک - çök : خوب - نیک .
دونا - durâ : دانه (عدد) .	قوت - q'art : وام .
تووری - Tovri : تبریز .	یره - yare : وزیدن .
جول - Cülö : جلقا .	جور - cür : جور .
خوک انداز - xokandâz : خاک انداز .	یل - öy : یال .
ویر - vir : یاد (حافظه و ذهن) .	به ایسده - beisda : یخ بستن .
هوش - hüs : هوش .	اوبه ایسده - övbeisda : آب یخ بسته .
کرخونا - körxunâ : کارخانه	پیرون - pövrün : الک .
منه ، من - mana,man : من (وزن)	چل - çöl : چاه .
باراما کرمی - bâramâkumey :	بور - ber : خاکستری .
کرم ابریشم .	ووهین - vevayan : پیوه زن .
دی - di : ده (قریه) .	پیرهین - pîrayan : پیرزن .
شد - şöd : شاد .	دوغ - doq : داغ .
شیرد - şöyrd : شاگرد .	دوغ کورده - doq korde : داغ کردن
شل - şöl : شال .	دورز - dorz : بسته (یونجه وغیره) .
شونا - şunâ : شانه .	بوند - bund : بند .
گلل - gelül : گلوله .	زور - zür : زور .
قورباغا - q'urbâqâ : قورباغه .	خوش - xoş : زننده .
کبب - kaböb : کباب .	دون - dun : چاق .
کندو - kondü : کندو .	کار - kâr : (ناشناوا)
ویدک - vidîy (k) : خرد (کوچک)	کور - kür : کور (نابینا) .
اھر - aharö : گرسنه .	لل - löl : لال .
اونگل - ongel : گره .	تولنبر - tulönbör : تون .

کنو - genöv : کناه .

پل - pö'ö : پلو .

کوته - kota : کته .

کیند - gind : بوی .

بیباک - bibak : مردمک .

مارا - mârâ : منجوق .

مورا - morâ : موش .

وردنه - vardana : نورد .

کنده - kenda : کنده خمیر .

.....

چند نکته دستوری درباره کوش هرزندی

مفرد و جمع

در کوش هرزندی برای جمع دو نشانه هست یکی «oy» و دیگری «un» که با آخر واژه مفرد افزوده میشود.

واژه مفرد اگر به حرف بی صدا ختم شده باشد تنها نشانه جمع با آخر آن افزوده میشود. مانند :

جمع

مفرد

mertoy = مردها

mert = مرد

yanoy = زنها

yan = زن

osboy = اسبها

osb = اسب

höltöloy = کودکان

höltöl = کودک

و اگر واژه به حرف با صدا مختوم باشد در میان نشانه جمع و واژه

يك «y» افزوده میشود همچون :

ëüyoy = درختها

ëü = درخت

kölöyoy = کلاهها

kölö = کلاه

seyiyoy = پیراهنها

seyi = پیراهن

نشانه جمع «un» بسیار کم بکار میرود :

مانند :

küyun = کوهها

kü = کوه

diyun = دیهها

di = دیه

حالات اسم

- حالت فاعلی (nom.) : مرد گفت = mert ütca (ötca)
 حالت مفعولی (acc.) : مرد را دیدم = merde vinma
 حالت ندائی (voc) : ای مرد = ây, ey mert
 مفعول معه (ins.) : با مرد میرفتم = merdehun şende berin
 مفعول فیه (loc.) : در خانه مرد نشسته بودم ، در شهر است = merde karcında nešta berin, şahrenda
 مفعول له (dat.) : بمرد گفتم = merde ütma
 مفعول عنه (abl) : از مرد گرفتم = merderi âsdârmâ

حالات اضافی

در این گویش همواره «مضاف الیه» پیش از «مضاف» آورده میشود و آنرا دو نشانه است یکی «e» (کسره) که بآخر مضاف الیه (اگر حرف آخر آن متحرک نباشد) افزوده میشود و دیگری «y» که بآخر مضاف مختوم بحرف با صدا می افزایند و اگر آخر آن حرف بی صدا باشد در آن صورت «ey» می آورند .

mard-e sarey = سرمرد	} مثال قسمت اول از تغییرات نشانه مضاف الیه
osb-e yaharey = زین اسب	
kârm âbrîşm = کرم ابریشم	} مثال قسمت دوم از تغییرات نشانه مضاف الیه
ali dastey = دست علی	

☆ هنگامیکه بآخر واژه مرد «mort» کسره افزوده شود صدای «t» تبدیل به «d» میشود و این تغییرات بدقت ثبت شده است.

merde kölö-y = کلاه مرد	} مثال قسم اول از تغییرات نشانه مضاف
yane küza-y = کوزه زن	

kar barv-ey = درخانه	} مثال قسم دوم از تغییرات نشانه مضاف
höltöle ɛ́st-ey = کفش بچه	

گاهی نیز استثناً آخر مضاف تغییر نمیکنند مانند: کاسه مس = mese tos

اضافه ملکی

در اضافه ملکی که با ضمیرهای منفصل ملکی صرف میشود (برخلاف فارسی) ضمیرها پیش از اسم آورده میشود و آخر مضاف نیز (برحسب مفرد و جمع و متکلم و مخاطب و غائب بودن) تغییر پیدا میکند:

aman osb6m = اسب من

ɛ́ste osber = اسب تو

avi osbey = اسب او

ɛ́âmâ osmun = اسب ما

ɛ́ema oslun = اسب شما

☆ âvun oscun = اسب ایشان

صفت

در گویش هر زندی صفت بی هیچ نشانه بی پیش از موصوف قرار میگیرد و در افراد و جمع مطابقت نمیکند.

☆ در این صرف در حروف واژه «osb» (اسب) تغییراتی دیده میشود که بدقت ثبت شده است

همچون :

صفت وموصوف مفرد صفت وموصوف جمع
مرد خوب = $\epsilon\ddot{o}k\ mert$ ، مردهای خوب = $\epsilon\ddot{o}k\ mertoy$
زن خوب = $\epsilon\ddot{o}k\ yan$ ، زنهای خوب = $c\ddot{o}k\ yanoy$
بچه خوب = $\epsilon\ddot{o}k\ h\ddot{o}lt\ddot{o}l$ ، بچه‌های خوب = $\epsilon\ddot{o}k\ h\ddot{o}lt\ddot{o}loy$

درجه های صفت

برای پدید آوردن صفت تفضیلی معمولا نشانه «راخ» $r\hat{a}x$ را (که در زبان تبریزیان نیز نشانه صفت تفضیلی است) به آخر صفت ساده می‌افزایند .
مانند :

صفت ساده	صفت تفضیلی
خوب = $\epsilon\ddot{o}k$	خوبتر = $\epsilon\ddot{o}k\ r\hat{a}x$
بد = $p\ddot{u}\epsilon$	بدتر = $p\ddot{u}\epsilon\ r\hat{a}x$

مثلا جمله : « کتاب تواز کتاب من بهتر است » را اینطور میگویند :

« $\epsilon\ddot{o}kr\hat{a}x\hat{a}\ \epsilon\ddot{a}man\ keteber\ m\epsilon\ddot{o}k\ r\hat{a}x$ »
در این گویش (همچنان که در زبان تبریزیان) برای پدید آوردن صفت عالی نشانه یی نیست و برای بیان آن از همان صفت تفضیلی استفاده میکنند . و گاهی نیز برای رسانیدن این معنی از واژه « $k\ddot{o}k$ » که بمعنی خوب ولی از « $\epsilon\ddot{o}k$ » قویتر است استفاده میکنند . مثلا جمله «لباس من بهترین لباسهاست» را اینگونه میگویند :

« $\epsilon\ddot{a}man\ \ddot{o}latoyem\ \ddot{o}laton\ k\ddot{o}kr\hat{a}x\hat{a}$ »
برای تشدید صفت واژه خیلی « $xeli$ » را بر سر آن می‌آورند :
خیلی بد = $xeli\ p\ddot{u}\epsilon$ خیلی خوب = $xeli\ \epsilon\ddot{o}k$

این واژه در تبریز بصورت « $k\ddot{o}k$ » و در تهران بصورت « kuk » بهمان معنی خوب و خوش بکار میرود چنانکه در تبریز اصطلاح «کیفی کوك دی» و در تهران «کیفش کوك است» بسیار بکار می‌برد ولی این واژه را نباید با واژه « $k\ddot{o}k$ » بمعنی ریشه و فربه (در زبان تبریزیان) و «کوك» بمعنی کوك زدن پارچه و خشمگین شدن و کوك کردن ساعت یا ساز اشتباه کرد .

شمارش

چنانکه در بخش واژه‌ها آمده، شمارش در گویش هرزندی بر دو گونه است: «دهگانی» و «بیستگانی». پیداست که طرز شمارش دوم ریشه بسیار کهن و باستانی دارد و یادگار زمانست که ماخذ شمارش مجموعاً انگشتان دست و پا بوده و شماره‌ها را بیست تا بیست تا بالا می‌رفته‌اند. چون اعداد اصلی در جزو واژه‌ها آمده اینک در اینجا تنها طرز بکار بردن اعداد ترتیبی و کسری را می‌آوریم:

اعداد ترتیبی

برای پدید آوردن اعداد ترتیبی با خرا اعداد اصلی آنچنانکه در زبان تبریزبان معمول است، واژه «امجی = emci» می‌افزایند. لیکن صدای اولین حرف آن چنانکه در زیر دیده می‌شود متغیر است، و این تغییر نیز بسته به حرکت حرف ما قبل می‌باشد، باستانای هفتم و دهم و صدم.

ivemci = یکم	hasdemci = هشتم
devemci = دوم	novomci = نهم
heremci = سوم	doyemci = دهم
çörömcı = چهارم	vistemci = بیستم
pincemci = پنجم	soyemci = صدم
şosomci = ششم	hozömcı = هزارم
hoftömcı = هفتم	

اعداد کسری

در اعداد کسری آنچنانکه در زبان فارسی پیشین معمول بوده (سه یک، چهار یک، ده یک) نخست عدد اصلی و سپس باره آنرا می‌گویند.

$$\text{haş dinda-i} = \frac{1}{8}$$

$$\text{novinda-i} = \frac{1}{9}$$

$$\text{doyinda-i} = \frac{1}{10}$$

$$\text{Vistanda-i} = \frac{1}{11}$$

$$\begin{aligned} \text{sondâ-i} &= \frac{1}{100} \\ \text{soyindâ-i} &= \frac{1}{1000} \end{aligned}$$

$$\text{deviri-i} = \frac{1}{2}$$

$$(\text{يك درسه}) \left\{ \begin{aligned} \text{herenda-i} &= \frac{1}{3} \\ \text{hereyri-i} &= \frac{1}{3} \end{aligned} \right.$$

$$\text{çörinda-i} = \frac{1}{4}$$

$$\text{pencinda-i} = \frac{1}{5}$$

$$\text{şoşinda-i} = \frac{1}{6}$$

$$\text{haş dinda-i} = \frac{1}{7}$$

صرف چند فعل

با زمانهای مختلف

آمدن = *âmâre*

۱- ماضی مطلق :

من آمدم = *man âmâren* ما آمدیم = *âmâ âmârum*

تو آمدی = *te âmâri* شما آمدید = *sema âmârur*

او آمد = *a âmârâ* ایشان آمدند = *âvoy âmârut*

۲- ماضی استمراری :

من می آمدم = *man âmânde berin*

تو می آمدی = *te âmânde beri*

او می آمد = *a âmânde bera*

ما می آمدیم = *âmâ âmânde berum*

شما می آمدید = *sema âmândâ berur*

ایشان می آمدند = *âvoy âmânda berut*

۳- ماضی بعید :

من آمده بودم = *man âmâ'â berin*

تو آمده بودی = *te âmâ'â beri*

او آمده بود = *a âmâ'â bera*

ما آمده بودیم = *âmâ âmâ'â berum*

شما آمده بودید = *sema âmâ'â berur*

ایشان آمده بودند = *âvoy âmârâ berut*

۸- ماضی نقلی :

آمده ایم = *âmârum*

آمده ام = *âmârin*

آمده اید = *âmârur*

آمده ای = *âmâri*

آمده اند = *ânârut*

آمده است = *âmârâ*

۵- مضارع اخباری :

man âmânden = من می آیم	âmâ âmândom = ما میایم
te âmânde = تومی آیی	sema âmândor = شما میآیید
a âmânda = اومی آید	âvoy âmândot = ایشان می آید

۶- مضارع التزامی :

boyen = آیم	boyom = آیم
boyî = آیی	boyor = آید
boyey = آید	boyot = آیند

۷- مضارع التزامی با فعل خواستن

man navesnen boyen = من میخواهم بیایم
te navesne boye = تومینخواهی بیایی
a navesna boyey = اومینخواهد بیاید
âmâ navesnom boyom = ما میخواهیم بیایم
sema navesnor boyor = شما میخواهید بیایید
âvoy navesnot boyot = ایشان میخواهند بیایند

۸- مستقبل :

man âmârânin = من خواهم آمد
te âmârâni = توخواهی آمد
a âmârâniya = اوخواهد آمد
âmâ âmârânum = ماخواهیم آمد
sema âmârânur = شما خواهید آمد
âvoy âmârânut = ایشان خواهند آمد

۹- امر :

biri = بیا

۱۰- نهی :

mabiri = میا

رفتن = ere

۱- ماضی مطلق :

man şerin = من رفتم	âmâ şerum = ما رفتیم
te şeri = تو رفتی	şema şerur = شما رفتید
a şera = او رفت	âvoy şerut = ایشان رفتند

۲- ماضی استمراری :

man şende berin = من میرفتم
te şende beri = تو میرفتی
a şenda bera = او میرفت
âmâ şende berum = ما میرفتیم
şema şende berur = شما میرفتید
âvoy şenda berut = ایشان میرفتند

۳- ماضی بعید :

man şera berin = من رفته بودم
te şera beri = تو رفته بودی
a şera bera = او رفته بود
âmâ şera bernm = ما رفته بودید
şema şera berur = شما رفته بودید
âmâ şera berut = ایشان رفته بودند

۴- ماضی نقلی :

şerin = رفته ام	şerum = رفته ایم
şeri = رفته ای	şerur = رفته اید
şera = رفته است	şerut = رفته اند

۵- مضارع اخباری :

man şenden = من میروم	âmâ şendom = ما میرویم
te şende = تو میروی	şema şendor = شما میزید
a şenda = او می رود	âvoy şendot = ایشان میروند

۶- مضارع التزامی :

şunen = روم	şunom = رویم
-------------	--------------

şunor = روید şuni = روی

şunot = روند şuney = رود

۷- مضارع التزامی با فعل خواستن

man navesne şunen = من میخواهم بروم

te navesne şuni = تو میخواهی بروی

a navesna şuney = او میخواهد برود

âmâ navesnom şunom = ما میخواهیم برویم

şema navesnor şunor = شما میخواهید بروید

âvoy navesnot şunot = ایشان میخواهند بروند

۸- مستقبل :

man şeranin = من خواهم رفت

te şerani = تو خواهی رفت

a şeranya = او خواهد رفت

âmâ şer anum = ما خواهیم رفت

şema şeranur = شما خواهید رفت

âvoy şeranut = ایشان خواهد رفت

۹- امر :

şe = برو

۱۰- نهی :

maşe = مرو

öte = گفتن

۱- ماضی مطلق :

âmâ ötmunâ = ما گفتیم

man ötma = من گفتم

şema ötlunâ = شما گفتید

te ötla = تو گفتی

âvoy ötcunâ = ایشان گفتند

a ötca = او گفت

۲- ماضی استمراری :

man ötde berin = من می گفتم

te ötde beri = تو می گفتی

a ötda-bera = او می گفت

âma ôtde berum = ما می‌گفتیم
 sema âtde berur = شما می‌گفتید
 âvoy ôtda berut = ایشان می‌گفتند

۴- ماضی بعید :

âmâ ôta berum = ما گفته بودیم man ôta berin = من گفته بودم
 sema ôta berur = شما گفته بودید te ôta beri = تو گفته بودی
 âvoy ôta berut = ایشان گفته بودند a ôta bera = او گفته بود

۴- ماضی نقلی :

ôtamônâ = گفته ایم ôtama = گفته ام
 ôtarunâ = گفته اید ôtara = گفته ای
 ôtaynâ = گفته اند ôtaya = گفته است

۵- مضارع اخباری :

âmâ ôtdom = ما می‌گوییم mau ôtden = من می‌گویم
 sema ôtдор = شما می‌گویید te ôtde = تو می‌گویی
 âvoy ôtdot = ایشان می‌گویند a ôtda = او می‌گوید

۶- مضارع التزامی :

ôsanom = گوئیم ôsanen = گوئیم
 ôsanor = گوئید ôsani(î) = گوئی
 ôsanot = گویند ôsanev = گوید

۷- مضارع التزامی با فعل خواستن

man navesnen ôsanen = من می‌خواهم بگویم
 te navesne ôsani(î) = تو می‌خواهی بگویی
 a navesna ôsanev = او می‌خواهد بگوید
 âma navesnom ôsanom = ما می‌خواهیم بگوئیم
 sema navesnor ôsanor = شما می‌خواهید بگوئید
 âvoy navesnot ôsanot = ایشان می‌خواهند بگویند

۸- مستقبل :

âmâ ôtanum = ما خواهیم گفت man ôtanin = من خواهم گفت
 sema ôtanur = شما خواهید گفت te ôtani = تو خواهی گفت
 âvoy ôtanut = ایشان خواهند گفت a ôtaniya = او خواهد گفت

۹- امر:

ösa = بگو

۱۰- نهی:

ma ösa = مگو

Zunusde = دانستن

۱- ماضی مطلق:

man zunusnâ = من دانستم âmâ zunusnâ = ما دانستیم

te zunuslâ = تودانستی şema zunuslunâ = شما دانستید

a zunuscâ = اودانست âvoy zunuscunâ = ایشان دانستند

۲- ماضی استمراری:

man zunusne berin = من میدانستم

te zunusne beri = تومیدانستی

a zunusnâ bera = اومیدانست

âmâ zunusno herum = ما میدانستیم

şema zunusno berur = شما میدانستید

âvoy zunusnâ berut = ایشان میدانستند

۳- ماضی بعید:

man zunusdâ berin = من دانسته بودم

te zunusdâ beri = تودانسته بودی

a zunusdâ bera = اودانسته بود

âmâ zuuusdâ derum = ما دانسته بودیم

şema zunusdâ berur = شما دانسته بودی

âvoy zunutdâ berut = ایشان دانسته بودند

۴- ماضی نقلی:

zunusdâmônâ = دانسته ایم zunusdâmâ = دانسته ام

zunusdârunâ = دانسته اید zunusdârâ = دانسته ای

zunusdâyînâ = دانسته اند zunusdâyâ = دانسته است

ه- مضارع اخباری:

man zunusnen = من میدانم âmâ zunusnom = ما میدانیم

te zunusne = تو میدانم شما میدانید = §ema zunusnor
 a zunusna = او میداند ایشان میداند = âvoy zunusnot

۶- مضارع التزامی :

zunom = دانم zunon = دانم
 zunor = دانید zuni = دانی
 zunot = دانتند zuney = داند

۷- مضارع التزامی با فعل خواستن

man navesnen zunen = من میخواهم بدانم
 te navesne zuni = تو میخواهی بدانی
 a navesna zuney* = او میخواهد بداند
 âmâ navesnom zunom = ما میخواهیم بدانیم
 §ema navesnor zunor = شما میخواهید بدانید
 âvoy navesnot zunot = ایشان میخواهند بدانند

۸- مستقبل :

man zunusdânin = من خواهم دانست
 te zunusdâni = تو خواهی دانست
 a zunusdâniya = او خواهد دانست
 âmâ zunusdânun = ما خواهیم دانست
 §ema zunusdânur = شما خواهید دانست
 âvoy zunusdânut = ایشان خواهند دانست

۹- امر

zun = بدان

۱۰- نهی

ma zun = بدان

* صرف این فعل در سوم شخص مانند فعل زائیدن است و این جمله معنی «او میخواهد بزاید» نیز میدهد.

ترجمه چند مثل بگویش هرزندی

- ۱- بایت را باندازه لحافت دراز کن :
«Yengille lehefi döröz diyenda».
- ۲- هر که بامش بیش برفش بیشتر :
« Hor kase buney xeli vohorey xeli » .
- ۳- اول اندیشه وانگهی گفتار :
«Q'arışucâ xiyöl ka ri zare q'isa ka».
- ۴- حساب بدینار بخشش بخروار .
« Heseb dinör dinör başös xalvör xalvör».
- ۵- يك سوزن بخود بزنيك جوالدوز بدیگران :
«I dorzân iştanilliya i gendûj hömsölleleya» .
- ۶- درچشم خود تیر را نمی بیند ، درچشم دیگریان چوب را می بیند :
« İstaney cöşcöndâ üsdune ne vinna cörötani
cöşcöndâ cupe vinna » .
- ۷- به شتر گفتند گردنت کج است گفت کجایم راست است :
«Davare Ötcunâ giri şeta Ötca köntâm rösta» .

متنی بگویش هرزندی

êâmâ dimu Galing'ayava: Galing'aya, Ko Horzâne mâhâlcôndâ genesdaya, ve ôntâ en mâhâle kâlâ diyun côndâvârâ. En di hereso kara, ki cavi ôdamiyoy ivâ - donesay de hozö p's nafar ba ban.

Vorodândundâ en mâhâlôndâ i pâra diyundâ Ko - horzâne zuhune q'isa bo kordeberut. âmmâ emruôn ruj - ôndâ avon xeliyoy en zuhune vir cunuri votâyna. Yaka Galing'ayanda va kimeleyci Böbiranda en zuhune zun - usnot.

A diyuni ri ki vorordândundâ en zuhunhun q'isa kondeberut emoya:

Ko Horzân, Ayruneben, Q'ara bulâx, Böbra, zâl, Q'ôâx

va âvo vir cunuri votey illatey ema ki avon xeliyoy en zuhune ištancun höltöluneyle neyna ümüta. Ema ki avon dicônda en zuhun viri ri âmârâya babe.

ترجمه نوشته بالا به فارسی :

ده ما گلین قیه است . گلین قیه در محال هرزند واقع شده، و از دیه های بزرگ این محالست . این دیه سیصد خانه است که رویهم جمعیت آن دو هزار و پانصد نفر میباشد .

سابقاً در این محال در باره یی از دیه ها بزبان هرزندی گفتگو میکرده اند اما امروزه بسیاری از آنها این زبان را فراموش کرده اند . تنها در گلین - قیه و کمی هم در باره این زبان را میدانند .

دیه هایی که بیشتر بدین زبان گفتگو میکرده اند اینهاست :
کوه‌رزان (هرزند عتیق یا هرزند کوه یا داغ هرزند) ، ابرونه بن
(عریان تپه) ، قره بولاخ ، بوبره (بابره) ، زال ، قشلاخ (قشلاق) .
و علت فراموش کردن آنها اینست که بسیاری از آنها این زبان را به
کودکان خودشان نیاموختند و اینست که در دیه ایشان این زبان از یاد ها
رفته است .

پایان